

Όταν ο άγιος Ιάκωβος Τσαλίκης συνομίλησε με την Αγία Παρασκευή

/ Γνώμες



Τα βράδια, όταν όλοι κοιμόντουσαν στο σπίτι, έβγαινε κρυφά και πήγαινε σε ένα ξωκλήσι του χωριού, για να προσευχηθεί, στην Αγία Παρασκευή. Εκεί έκανε πολλές μετάνοιες, όπως τον συνήθισε η μάνα του Θεοδώρα, και προσευχόταν για ώρες πολλές. Μετά γύριζε στο σπίτι, χωρίς να καταλαβαίνει κανείς τίποτα.

Ένα βράδυ εκεί στο ξωκλήσι, που γονατιστός ο μικρός Ιάκωβος προσευχόταν, είδε μια σκιά μέσα στο ιερό. Αυτός φοβήθηκε και το πρωί το είπε στη μάνα του. Η διακριτική κυρία Δωρούλα του λέει: «Μη φοβάσαι, Ιακωβάκο μου, το ράσο του παπά θα είναι και το φεγγάρι του κάνει σκιά». Έτσι διασκέδασε το λογισμό του Ιακωβάκου της.

Το βράδυ πήγε πάλι ο μικρός μας γέροντας στο ξωκλήσι για τον κανόνα του. Όταν τέλειωσε και εξερχόταν από το ταπεινό ξωκλήσι, είδε κάτω από ένα μεγάλο δένδρο μια ψηλή μαυροφορεμένη γυναίκα να του κάνει νόημα να την πλησιάσει.

Πήγε κοντά της και τον ρωτά: «Τι θέλεις, Ιάκωβέ μου, να σου χαρίσω για τις τόσες

προσευχές, που κάνεις στο σπίτι μου;».

«Ποια είσαι εσύ, καλή μου κυρία;»

«Εγώ είμαι η Αγία Παρασκευή και ό,τι μου ζητήσεις θα στο δώσω».

«Εγώ είμαι μικρός και δεν ξέρω τι θέλω, θα ρωτήσω όμως τη μάνα μου και ό,τι μου πει θα στο ζητήσω».

Το πρωί λέει στην ευλογημένη μάνα: «Μάνα, ψες έξω από το ξωκλήσι είδα την Αγία Παρασκευή και μου είπε, ό,τι της ζητήσω θα μου το δώσει. Τι να της ζητήσω, μάνα;». Άνοιξε τότε η μάνα τα δυο της χέρια διάπλατα, σαν να 'θελε να χωρέσουν όλον τον ουρανό, και έκραξε φωνή μεγάλη: «Την τύχη μου, Αγία Παρασκευή, να μου δώσεις, την τύχη μου».

Την επομένη ο μικρός Ιάκωβος επανέλαβε, σαν γνήσιος υποτακτικός, τα λόγια της γερόντισσάς του στην αγία. Η Αγία Παρασκευή στην απλοϊκή απάντηση της μάνας Θεοδώρας απάντησε προφητικά: «Θα σου δώσω εγώ τύχη, να τη ζηλέψουν πολλοί».